

การท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ทิพย์วิภา เนตรทิพย์¹

อดิสร่า พงศ์ยี่หล้า²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทย และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา ตัวอย่างในการศึกษาคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางไปเที่ยวประเทศเวียดนาม จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.70 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทั้งสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และสถิติอนุมาน (Inference Statistics) ได้แก่ การแจกแจงไคสแควร์ (Chi-Square) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ผลการวิจัย พบว่า 1) นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางมาประเทศเวียดนามครั้งแรก เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศเวียดนามพร้อมครอบครัว/ญาติพี่น้อง มีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 6 คน ขึ้นไป ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 4 วัน 3 คืน เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามกับบริษัทนำเที่ยว รู้จักและทราบแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามจากสื่อ อินเทอร์เน็ต โดยกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ทำการเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ ถ่ายรูป และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม เฉลี่ย 10,001-20,000 บาท ต่อครั้ง ต่อ 1 คน 2) ผลการเปรียบเทียบระดับความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม พบว่า (1) นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันให้ความสำคัญต่อยุทธปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกันในด้านเวลา ด้านความปลอดภัย และด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (2) นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันให้ความสำคัญต่อยุทธปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ด้านเวลา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (3) นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันให้ความสำคัญต่อยุทธปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้านเวลา ด้านความปลอดภัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (4) นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกันให้ความสำคัญต่อยุทธปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามในภาพรวมรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (5) นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกันให้ความสำคัญต่อยุทธปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้านเวลา ด้านความปลอดภัย ด้าน

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาธุรกิจอาเซียน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

โครงสร้างพื้นฐาน และในภาพรวมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ (6) นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาต่างกันให้ความสำคัญต่อบัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้านเวลา และในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ: การท่องเที่ยว ประเทศเวียดนาม นักท่องเที่ยว

บทนำ

ปัจจุบันการท่องเที่ยวนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพราะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวล้วนมีบทบาทสนับสนุนทั้งทางตรงและทางอ้อมซึ่งช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศให้ดีขึ้น โดยผู้วิจัยสนใจสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ในกลุ่มอาเซียน คือ ประเทศเวียดนาม มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า “สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” ซึ่งประเทศเวียดนามเป็นประเทศเก่าแก่ประเทศหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ปัจจุบันได้มีการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วและเป็นที่น่าสนใจรวมทั้งเป็นสมาชิกขององค์การการท่องเที่ยวของโลก นอกจากนี้ ทรัพยากรที่เอื้อประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวของเวียดนามก็มีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ กระจายอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วทุกจังหวัดและทุกภาคของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัฒนธรรมตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่มีความหลากหลาย ได้แก่ อารยธรรมโบราณ น้ำตก ภูเขา ทะเล และทะเลทราย เป็นต้น และรัฐบาลเวียดนามได้ดำเนินการพัฒนาประเทศแทบทุกด้านโดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว โดยเปิดรับนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ ซึ่งมีหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ดูแลปกครองคือกระทรวงการท่องเที่ยวเวียดนาม ซึ่งมีสำนักงานย่อยประจำอยู่ตามเมืองท่องเที่ยวทั่วประเทศ สามารถทำรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ปรากฏในหลายปีที่ผ่านมา พบว่า ประชากรชาวตะวันตกและชาวไทย เป็นกลุ่มที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามสูงที่สุด มีศักยภาพในการเติบโตสูง ตลอดจนเป็นกลุ่มที่มีอำนาจการซื้อสูงอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจและเลือกที่จะศึกษาเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นสำคัญ การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทยนั้น มีหลายปัจจัยที่น่าพิจารณา เช่น ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านทรัพยากรในการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านความปลอดภัย ปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ทราบและเข้าใจถึงปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจถึงปัจจัยของนักท่องเที่ยวชาวไทยได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลเพื่อการปรับปรุง ในด้านต่าง ๆ ที่จะตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยได้ดีขึ้น และน่าประทับใจมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม
2. นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ที่จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกลยุทธ์การตลาดและรูปแบบการให้บริการที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินงานธุรกิจการท่องเที่ยวที่ติดต่อกับประเทศเวียดนาม
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้ และใช้เป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับในการแข่งขัน และเพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวในกลุ่มอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางไปเที่ยวประเทศเวียดนาม ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปกับบริษัททัวร์ และ เดินทางไปเที่ยวด้วยตัวเอง จากข้อมูล ในปีพ.ศ. 2558 ชาวไทยเดินทางไปเที่ยวประเทศเวียดนาม จำนวน 160,747 คน สำหรับตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศเวียดนาม และผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างจากประชากรซึ่งมีจำนวนมากกว่า 100,000 คน ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 คน ตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (Krejcie and Morgan 1970 : 607-610, อ้างถึงใน ทองใบ สุดชาติ 2556 : 24-26) โดยการสุ่มตัวอย่างความสะดวก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งพัฒนามาจากกรอบแนวความคิด และได้มีการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.70 ซึ่งนับเป็นค่าความเที่ยงของแบบสอบถามที่ถือว่ายอมรับ (มีค่ามากกว่า 0.70) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลแบบให้เลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทย 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านทรัพยากรในการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านความปลอดภัย ปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งแบบสอบถามเป็นคำตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า ในแต่ละคำถามมีคำตอบให้เลือกตามระดับความสำคัญ 5 ระดับ ได้แก่ สำคัญมากที่สุด สำคัญมาก สำคัญปานกลาง สำคัญน้อย และสำคัญน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมาท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของชาวไทย โดยใช้การวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ เป็นคำถามหลายตัวเลือก

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยเก็บจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม รวมเป็น 400 ราย จากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความถี่ (Frequency) และทดสอบสมมุติฐานโดยใช้สถิติอ้างอิง ได้แก่ Chi-squares และ ANOVA ด้วยวิธี Independent Simple t-test และ F-test ในกรณีที่พบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD (Least Significant Difference) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นเพศหญิง จำนวน 263 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.8 เป็นเพศชาย จำนวน 137 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.3 ส่วนใหญ่อายุ 21-30 ปี จำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.8 ส่วนใหญ่มีอาชีพลูกจ้างบริษัท/พนักงานเอกชน จำนวน 202 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.5 มีสถานภาพโสด จำนวน 186 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.5 มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.3 และมีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 307 ราย คิดเป็น ร้อยละ 76.8

2. นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางมาประเทศเวียดนามครั้งแรก จำนวน 292 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.0 ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศเวียดนามพร้อมครอบครัว/ญาติพี่น้อง จำนวน 220 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.0 มีจำนวนสมาชิกที่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 6 คน ขึ้นไป จำนวน 210 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีระยะเวลาที่ในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 4 วัน 3 คืน จำนวน 242 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.5 ส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามกับบริษัทนำเที่ยวจำนวน 248 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.0 รู้จักและทราบแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามจากสื่ออินเทอร์เน็ต จำนวน 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.3 โดยกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชาวไทยทำระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ ถ่ายรูป และชมวิวทิวทัศน์ จำนวน 400 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.0 และส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม (เฉลี่ยต่อครั้ง ต่อ 1 คน) 10,001-20,000 บาท จำนวน 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.5

3. ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทย ปรากฏผลดังนี้

3.1 ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านเพศมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม บุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ระยะเวลาในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม วิธีการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม และสื่อที่ทำให้รู้จักและทราบแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

3.2 ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านอายุมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม บุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม จำนวนสมาชิกที่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ระยะเวลาในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม และสื่อที่ทำให้รู้จักและทราบแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

3.3 ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม และระยะเวลาในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

3.4 ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านสถานภาพมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม บุคคลที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม จำนวนสมาชิกที่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม วิธีการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม สื่อที่ทำให้รู้จักและทราบแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

3.5 ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนสมาชิกที่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม และระยะเวลาในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

3.6 ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทย เมื่อจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

4.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามในภาพรวม ด้านเวลา ด้านความปลอดภัย และด้านโครงสร้างพื้นฐานกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทยในภาพรวมรายด้านกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา สรุปได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทยในภาพรวมรายด้านกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา

ลักษณะส่วนบุคคล จำแนกตาม	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม						
	ด้านการเงิน	ด้านเวลา	ด้านทรัพยากร ในการท่องเที่ยว	ด้านความ ปลอดภัย	ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ภาพ รวม
อายุ		*			*		*
อาชีพ		*		*	*		*
สถานภาพสมรส							
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		*		*	*		*
ระดับการศึกษา		*					*

จากตารางที่ 1 พบว่า 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ด้านเวลา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และในภาพรวมกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้านเวลา ด้านความปลอดภัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และในภาพรวมกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามในภาพรวมรายด้านกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 4) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้านเวลา ด้านความปลอดภัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และในภาพรวมกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ 5) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้านเวลา และในภาพรวมกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นอกนั้นไม่มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิปรายผล

การศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทย และ เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ซึ่งส่วนใหญ่เดินทางเป็นครั้งแรก โดยเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศเวียดนามพร้อมครอบครัว/ญาติพี่น้อง ส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกที่

เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 6 คน ขึ้นไป มีระยะเวลาที่ในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 4 วัน 3 คืน ซึ่งเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามกับบริษัทนำเที่ยว ซึ่งรู้จักและทราบแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อบุคคล/เพื่อนแนะนำ ส่วนใหญ่กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชาวไทยทำระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวได้แก่ ถ่ายรูป ชมวิวทิวทัศน์ โดยมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม (เฉลี่ยต่อครั้ง ต่อ 1 คน) 10,001-20,000 บาท อาจเนื่องจากประเทศเวียดนามเป็นประเทศที่มีเอกลักษณ์ มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติที่น่าสนใจมากมาย รวมทั้งมีวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่ใกล้เคียงกับประเทศไทย อีกทั้งการคมนาคมที่พัฒนาให้เกิดความสะดวกในการเดินทาง ทั้งทางเครื่องบิน ทางรถยนต์ และอื่น ๆ จึงทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเกิดความสนใจและเลือกที่จะเดินทางมาชมความงาม ณ ประเทศเวียดนาม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Silberberg (1995) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเป็นเพศหญิง มีกลุ่มช่วงอายุอยู่ในวัยผู้ใหญ่แล้ว เนื่องจากว่า ในกลุ่มช่วงวัยผู้ใหญ่จะชอบเดินทางท่องเที่ยวแบบเรื่อย ๆ ชมความงามของแหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งศึกษาหาความรู้ไปด้วย หรือมีความสนใจในการเดินทางมา ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ ชมความงามของแหล่งท่องเที่ยว และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมภรณ์ คงเจริญ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และสถานภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ลักษณะส่วนบุคคลต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การท่องเที่ยวประเทศเวียดนามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องจากพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระตุน เป็นความเชื่อที่ว่าคนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. 2542 : 44-52) แนวความคิดนี้ตรงกับทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ของ Defleur and Bcll-Rokeah (1996) ที่อธิบายว่า พฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวข้องกับลักษณะต่างๆ ของบุคคล หรือลักษณะทางประชากร ซึ่งลักษณะเหล่านี้สามารถอธิบายเป็นกลุ่มๆ ได้ คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกันมักจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น บุคคลที่อยู่ในลำดับชั้นทางสังคมเดียวกันจะตอบสนองต่อเนื้อหาข่าวสารในแบบเดียวกัน และทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ซึ่งทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนาจากแนวความคิดเรื่องสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus-Response) หรือทฤษฎี เอส-อาร์ (S-R Theory) ในขณะทีศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ , 2539 : 110-112) ได้กล่าวไว้ว่าการแบ่งส่วนตลาดตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและสถิติที่วัดได้ของประชากรช่วยในการกำหนดตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคม วัฒนธรรม ช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนั้น ข้อมูลด้านประชากรจะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย คนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน ทั้งนี้ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์เป็นสิ่งที่ทำให้ความต้องการของผู้บริโภคมีความแตกต่างกัน

ซึ่งสิ่งแวดล้อมทางประชากรศาสตร์ประกอบด้วย การเพิ่มขึ้นและการลดลงของประชากร โครงสร้างอายุของประชากร การย้ายถิ่น รูปแบบของครอบครัวการศึกษา รายได้เชื้อชาติ และวัฒนธรรม สอดคล้องกับคำกล่าวของศิริพันธ์ ถาวรทวิงษ์ (2543) กล่าวว่า ตัวแปรด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับรายได้ และอาชีพมีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวตั้งที่ ศุภลักษณ์ อัครางกูร (2548) ได้อธิบายตัวอย่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ว่า รายได้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว รายได้เป็นปัจจัยที่สำคัญ เริ่มตั้งแต่เป็นตัวกำหนดว่าการท่องเที่ยวจะเป็น จริงได้หรือไม่ จนกระทั่งถึงเป็นปัจจัยหนึ่งในการกำหนดรูปแบบ การท่องเที่ยว ในการศึกษาการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวมักใช้รายได้เป็นตัวแปรที่สำคัญในการคาดเดาพฤติกรรม การจ่ายของนักท่องเที่ยว Davies และ Mangan (1992 อ้างถึงใน ศุภลักษณ์ อัครางกูร. 2548 : 62) พิสูจน์จากการใช้ข้อมูลการสำรวจรายจ่ายของครอบครัวในสหราชอาณาจักรว่าค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเกี่ยวข้องกับ รายได้ในทุกกลุ่มรายได้ของประชากรโดยความยืดหยุ่นในการใช้จ่ายแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม รายได้ประจำเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการคาดการณ์การท่องเที่ยวและการใช้จ่ายในการท่องเที่ยวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของปลื้มใจ สินอากร (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้ นักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนคนที่เดินทางมาด้วยกัน จำนวนวันที่ท่องเที่ยวในเกาะสมุย ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวในรอบ 1 ปี และแนวโน้มในการเดินทางมาท่องเที่ยวอีกในอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนคนที่เดินทางมาด้วยกัน จำนวนวันที่ท่องเที่ยวในเกาะสมุย ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการท่องเที่ยว และแนวโน้มในการเดินทางมาท่องเที่ยวอีกในอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามในภาพรวม ด้านเวลา ด้านความปลอดภัย และด้านโครงสร้างพื้นฐานกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้านเวลา ด้านโครงสร้างพื้นฐานและในภาพรวมกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้านเวลา ด้านความปลอดภัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และในภาพรวมกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามในภาพรวมรายด้านกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้านเวลา ด้านความปลอดภัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และในภาพรวมกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้านเวลา และในภาพรวมกับลักษณะส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นอกนั้นไม่มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปลื้มใจ สินอากร (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปัจจัยแรงจูงใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านจำนวนวันที่มาท่องเที่ยว ด้านค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ด้านจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวในรอบ 1 ปีและด้านแนวโน้มในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวอีกในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้วิจัยจึงนำเสนอข้อเสนอแนะที่ได้จากข้อค้นพบในประเด็นต่างๆ ที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานภายในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น การจัดการบริการห้องสุขาได้อย่างสะอาดและเพียงพอแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม

2. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกวิธีการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้วยการไปกับบริษัทนำเที่ยว ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับติดตามการทำงานของบริษัทนำเที่ยวต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน ถูกต้องตามกฎหมาย

3. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักและทราบแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามจากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อบุคคล/เพื่อนแนะนำ ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจึงควรมีการเพิ่มเติมรายละเอียดการท่องเที่ยวผ่านสื่อดังกล่าวให้มากขึ้น

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม คือ ด้านเวลา ซึ่งหมายความว่า การท่องเที่ยวประเทศเวียดนามสามารถใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวช่วงสั้นๆ ได้ ดังนั้นผู้ประกอบการ หรือ บริษัทนำเที่ยวจึงไม่ควรจัดโปรแกรมท่องเที่ยวประเทศเวียดนามโดยที่มีระยะเวลานาน

สำหรับข้อเสนอแนะงานวิจัย การศึกษาครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นของการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวเวียดนาม และควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติมโดยอาจรวมรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) โดยเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสนับสนุนผลการวิจัยจากการวิจัยเชิงปริมาณ

บรรณานุกรม

ปลื้มใจ สีนอากร. (2554). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอำเภอเกาะสมุยจังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). **การวิเคราะห์ผู้รับสาร**. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศิริพันธ์ ถาวรทิวังษ์. (2543). **ประชากรศาสตร์**. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: มปท.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ. (2539). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ: พัฒนาการศึกษ.

ศุภลักษณ์ อัครางกูร. (2548). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น : คลังนานาวิทยา.
สมภรณ์ คงเจริญ. (2553). พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการ
ท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

DeFleur, M. L., & Ball-Rokeach, S. J. (1996). **Theories of mass communication**. London:
Longman.

Silberberg, T. (1995). "Cultural Tourism and Business Opportunities for Museums and Heritages
Sites." **Tourism Management**. 16(5): 361-365.